

13.1.2014

B7-0008/2014 }
B7-0009/2014 }
B7-0010/2014 }
B7-0011/2014 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

PPE (B7-0008/2014)
ALDE (B7-0009/2014)
S&D (B7-0010/2014)
Verts/ALE (B7-0011/2014)

w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności
(2013/2994(RSP))

Csaba Óry
w imieniu grupy PPE
Alejandro Cercas, Pervenche Berès
w imieniu grupy S&D
Niccolò Rinaldi
w imieniu grupy ALDE
Karima Delli
w imieniu grupy Verts/ALE
Cristiana Muscardini

RC\1015278PL.doc

PE527.193v01-00 }
PE527.194v01-00 }
PE527.195v01-00 }
PE527.196v01-00 } RC1

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności (2013/2994(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2 i 3,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 9, 14, 151 i 153,
- uwzględniając zrewidowaną Europejską kartę społeczną Rady Europy, w szczególności jej art. 31,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 34 i 36,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. pt. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne¹,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Europa 2020: strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie rozwiązania kwestii bezdomności ulicznej²,
- uwzględniając europejską konferencję na rzecz konsensusu z grudnia 2010 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2011 r. w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności³,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. pt. „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020” (COM(2013)0083),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. pt. „Zwalczanie bezdomności w Unii Europejskiej” (SWD(2013)0042),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie budownictwa socjalnego

¹ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

² Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 19.

³ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 101.

w Unii Europejskiej¹,

- uwzględniając sześć zasad uzgodnionych podczas zorganizowanego z inicjatywy prezydencji irlandzkiej ministerialnego posiedzenia przy okrągłym stole poświęconego zjawisku bezdomności, które odbyło się w dniu 1 marca 2013 r. w Leuven,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wszyscy ludzie rodzą się wolni, mają taką samą godność i równe prawa oraz że do odpowiedzialności państw członkowskich należy sprzyjanie tym prawom i gwarantowanie ich;
- B. mając na uwadze, że bezdomność jest pogwałceniem ludzkiej godności i praw człowieka; mając na uwadze, że mieszkanie stanowi podstawową ludzką potrzebę i warunek wstępny przyzwoitego życia oraz integracji społecznej;
- C. mając na uwadze, że kwestia bezdomności stała się priorytetem polityki UE w dziedzinie przeciwdziałania ubóstwu w ramach strategii „Europa 2020” i jej inicjatywy przewodniej „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym”, jak i w pakiecie inwestycji społecznych UE; mając jednak na uwadze, że obecne poziomy ubóstwa i wykluczenia społecznego zagrażają realizacji celu strategii „Europa 2020” dotyczącego ograniczenia liczby osób żyjących w ubóstwie lub zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 mln;
- D. mając na uwadze, że bezdomność jest najbardziej skrajną formą ubóstwa i niedostatku oraz że na przestrzeni ostatnich lat jej skala wzrosła praktycznie we wszystkich państwach członkowskich;
- E. mając na uwadze, że państwa członkowskie najbardziej dotknięte kryzysem gospodarczym i finansowym doświadczają wzrostu bezdomności na niespotykaną dotychczas skalę;
- F. mając na uwadze, że profil społeczny i rodzinny osób korzystających z mieszkań socjalnych zmienił się oraz to, że obecnie zapotrzebowanie na takie mieszkania jest większe;
- G. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich brakuje socjalnych lokali mieszkaniowych oraz że rośnie zapotrzebowanie na mieszkania po przystępnej cenie;
- H. mając na uwadze, że niektóre organy UE, takie jak Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO), Komitet Regionów, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Parlament, wezwały Komisję do opracowania unijnej strategii na rzecz przeciwdziałania bezdomności lub czegoś podobnego;
- I. mając na uwadze, że sam charakter zjawiska bezdomności powoduje, że jest to wieloaspektowy problem wymagający reakcji politycznej o wieloaspektowym wymiarze;
- J. mając na uwadze, że istnieje coraz więcej dowodów na to, że najskuteczniejsze są podejścia do bezdomności opierające się na mieszkalnictwie;

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0246.
RC\1015278PL.doc

PE527.193v01-00 }
PE527.194v01-00 }
PE527.195v01-00 }
PE527.196v01-00 } RC1

- K. mając na uwadze, że coraz więcej uwagi poświęca się bezdomności w ramach europejskiego semestru, a niektóre państwa członkowskie uznały to zjawisko za priorytet w walce z ubóstwem w swoich krajowych programach reform na rok 2012 i 2013;
- L. mając na uwadze, że obecne ramy polityki UE i rzeczywistość społeczna na miejscu torują drogę do wzmożonych i ambitniejszych działań w zakresie bezdomności na szczeblu UE;
- M. mając na uwadze, że państwa członkowskie UE mają najbardziej zaawansowany system opieki socjalnej na świecie z najwyższymi składkami na świadczenia socjalne dla obywateli;
- N. mając na uwadze, że bezpośrednia odpowiedzialność za uporanie się ze zjawiskiem bezdomności spoczywa na państwach członkowskich, a w szczególności na władzach regionalnych i lokalnych, a także mając na uwadze, że strategia UE w tym zakresie ma pełnić funkcję uzupełniającą;
- O. mając na uwadze, że Komisja może odgrywać większą rolę w ramach swoich obecnych kompetencji i przy poszanowaniu zasady pomocniczości;
- P. mając na uwadze, że coraz więcej państw członkowskich posiada całościowe strategie w zakresie bezdomności i mogłoby je dalej rozwijać w drodze europejskiej współpracy;
- Q. mając na uwadze, że ubóstwo nie jest przestępstwem, a także mając na uwadze, że bezdomność nie stanowi przestępstwa ani sposobu na życie z własnego wyboru;
1. zwraca uwagę, że osoby bezdomne walczą o przetrwanie i są zmuszone do życia w nieludzkich warunkach;
 2. apeluje do Komisji o niezwłoczne opracowanie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności w oparciu o rezolucję Parlamentu z dnia 14 września 2011 r. w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności oraz propozycje innych instytucji i organów UE;
 3. uważa, że strategia UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności powinna w pełni przestrzegać postanowień traktatu, który uznaje „zasadniczą rolę i dużą swobodę krajowych, regionalnych i lokalnych organów władzy w świadczeniu, zlecaniu i organizowaniu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w sposób możliwie najlepiej zaspokajający potrzeby użytkowników”; jest zdania, że odpowiedzialność za walkę z bezdomnością spoczywa na państwach członkowskich, w związku z czym strategia UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności powinna wspomagać państwa członkowskie w wywiązywaniu się z tej odpowiedzialności jak najskuteczniej, przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości;
 4. apeluje do Komisji o powołanie grupy ekspertów wysokiego szczebla, która udzieli Komisji wsparcia w przygotowywaniu i dalszym opracowywaniu strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności;
 5. wzywa Komisję, aby poważnie zastanowiła się nad uwzględnieniem kwestii bezdomności w zaleceniach dla poszczególnych krajów skierowanych do państw członkowskich, w których pilnie potrzebne są postępy w kwestii bezdomności; apeluje do państw członkowskich, aby w jeszcze większym stopniu uwzględniały zjawisko bezdomności w krajowych programach reform;

RC\1015278PL.doc

PE527.193v01-00 }
 PE527.194v01-00 }
 PE527.195v01-00 }
 PE527.196v01-00 } RC1

6. podkreśla potrzebę zgromadzenia wyczerpujących i porównywalnych danych dotyczących bezdomności bez jednoczesnego piętnowania osób bezdomnych; podkreśla, że gromadzenie danych to warunek wstępny opracowania skutecznych strategii politycznych prowadzących do całkowitej eliminacji bezdomności;
7. zachęca Komisję do korzystania z programu EaSi (na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych) jako głównego źródła funduszy na rzecz unijnej strategii finansowania badań naukowych i wymiany międzynarodowej oraz do dalszej współpracy z kluczowymi partnerami europejskimi;
8. wzywa Komisję do uwzględniania bezdomności we wszystkich odnośnych obszarach polityki UE;
9. apeluje do Komisji, aby potraktowała priorytetowo następujące zagadnienia strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności:
 - podejście do bezdomności oparte na mieszkalnictwie/zapewnieniu mieszkania w pierwszej kolejności;
 - bezdomność w wymiarze transgranicznym;
 - jakość usług dla bezdomnych;
 - zapobieganie bezdomności;
 - zjawisko bezdomności wśród młodych ludzi;
10. przywołuje swoją rezolucję z dnia 14 września 2011 r. w sprawie bezdomności w celu wskazania kluczowych aspektów strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności i podkreśla w szczególności następujące elementy:
 - regularne monitorowanie zjawiska bezdomności na szczeblu europejskim;
 - badania naukowe i gromadzenie wiedzy na temat polityki przeciwdziałania bezdomności i związanych z nią usług;
 - innowacje społeczne w ramach polityki przeciwdziałania bezdomności i w związku z odpowiednimi usługami;
11. wzywa państwa członkowskie do rozwoju mieszkalnictwa socjalnego i budowy mieszkań po przystępnej cenie przystosowanych dla osób w najniekorzystniejszej sytuacji, aby zapobiegać wykluczeniu społecznemu i bezdomności;
12. wzywa państwa członkowskie do niełamania międzynarodowych umów w zakresie praw człowieka oraz do rzetelnego przestrzegania wszelkich podpisanych porozumień, w tym karty praw podstawowych, Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych ONZ oraz zrewidowanej karty społecznej Rady Europy;

13. wzywa państwa członkowskie do korzystania z zasobów Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym oraz innych programów, takich jak Europejski Fundusz Społeczny, w celu poprawy sytuacji osób bezdomnych i umożliwienia im integracji społecznej i zawodowej;
14. wzywa państwa członkowskie i prezydencję UE do regularnego organizowania obrad przy okrągłym stole z udziałem ministrów państw UE odpowiedzialnych za walkę z bezdomnością, co zapoczątkowano podczas irlandzkiej prezydencji UE w marcu 2013 r.; apeluje do Komisji o praktyczne i finansowe wsparcie tej inicjatywy;
15. wzywa państwa członkowskie do pogłębienia współpracy w celu usprawnienia procesu wzajemnego uczenia się i wymiany najlepszych praktyk oraz do wypracowania wspólnego podejścia politycznego;
16. apeluje do państw członkowskich o stosowanie holistycznego podejścia przy opracowywaniu kompleksowych strategii na rzecz przeciwdziałania bezdomności opartych na mieszkalnictwie i zapobieganiu bezdomności;
17. uważa, że państwa członkowskie i ich władze lokalne we współpracy z organizacjami lokatorów powinny wdrażać skuteczne strategie prewencyjne w celu obniżenia liczby eksmisji;
18. apeluje do Rady, aby zastanowiła się nad wydaniem zalecenia dotyczącego gwarancji, że nikt w UE nie będzie zmuszony mieszkać na ulicy z powodu braku usług (w sytuacjach nadzwyczajnych);
19. wzywa państwa członkowskie, by zgodnie z praktyką krajową współpracowały z odpowiednimi organizacjami pomocowymi w celu zapewnienia osobom bezdomnym poradnictwa i zakwaterowania;
20. podkreśla pilną potrzebę zwalczania wszelkich form dyskryminacji osób bezdomnych i marginalizacji całych społeczności;
21. podkreśla, że zaspokojenie prawa do mieszkania ma zasadnicze znaczenie dla korzystania ze wszystkich innych praw, w tym niektórych praw politycznych i socjalnych;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Ochrony Socjalnej, a także Radzie Europy.